

Β'
Τό ύπ' αριθ. 396/23-7-2019 έγγραφον

Μακαριώτατε ἅγιε Πρόεδρε,

Εὐλογεῖτε

Εὐσεβάστως προάγομαι νά ἀναφέρω Ὑμῖν καί τῇ περί Ὑμᾶς Ἱερᾷ ἡμῶν Συνόδῳ τά κάτωθι:

1. Ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ.ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ εἰς δήλωσίν Του πρὸς τό πλήρωμα τῆς «νέας Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Οὐκρανίας», δημοσιευθεῖσαν εἰς τήν ιστοσελίδα «Ρομφαία», διαβεβαιώνει τούς ἐκεῖσε χριστιανούς περί τό ὅτι αἱ κατά τόπους Αὐτοκέφαλοι Ἐκκλησῖαι καί πρώτη ἐξ ὄλων ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, θά ἀναγνωρίσουν τήν «νέαν Αὐτοκέφαλον Ἐκκλησίαν» αὐτῶν.

Καί ὅσον ἀφορᾷ μέν εἰς τάς ἄλλας Αὐτοκεφάλους Ὁρθοδόξους Ἐκκλησίας εἶναι ἰδικόν των θέμα. Ἡ βεβαία πληροφορία τοῦ Παναγιωτάτου, ὅμως, διά τήν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος πόθεν ἀρύεται; Συγχωρήσατέ με, Μακαριώτατε, ἡ ἐρώτησίς μου, ἡ ὁποία ἐμβάλλει ἀνησυχίας καί εἰς πολλούς ἄλλους Ὁρθοδόξους πιστούς, Κληρικούς, Μοναχοὺς καί Λαϊκοὺς, οὐδόλως ἔχει ἐριστικά κίνητρα, ἀλλά καλοπίστως καί εὐλαβῶς διερωτᾶται τό Χριστεπώνυμον πλήρωμα τί ἐμεσολάβησε διά νά ὁμιλῇ μετά βεβαιότητος ὁ Παναγιώτατος Πατριάρχης καί νά προδιαγράφη τήν ἐκβασιν τοῦ ἀκανθώδους τούτου ζητήματος;

2. Κατά τήν προλαβοῦσαν Συνεδρίαν τῆς ΔΙΣ τῆς 26ης Ἰουνίου ἐ.ἔ. ἡ Ἱερά ἡμῶν Σύνοδος κατήρτισε τά θέματα τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῶν Συνεδριῶν τῆς Τακτικῆς Ἱεραρχίας τοῦ προσεχοῦς Ὀκτωβρίου (ἀπό 8ης ἕως 11ης Ὀκτωβρίου 2019). Εἰς τά θέματα ἡμερησίας διατάξεως τῶν ὡς ἄνω Συνεδριῶν τῆς Ι.Σ.Ι. δέν συμπεριελήφθη καί τό θέμα τῆς ἀναγνωρίσεως ἢ μή ὑπό τῆς Ἑλλαδικῆς ἡμῶν Ἐκκλησίας τῆς καθ' ὄν τρόπον καί εἰς οὓς ἐδόθη ἡ Αὐτοκεφαλία ἐν Οὐκρανία «νέας Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας» ὑπό τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἄν καί εἶχεν ἀποφασισθῆ ἐν ἀρχῇ τῆς ἐνεστῶσης 162ας Συνοδικῆς Περιόδου, προτάσει Ὑμῶν τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου Αὐτῆς, ἡ συζήτησις τοῦ θέματος αὐτοῦ.

Εἰς ἐρώτησιν μου πρὸς τήν Μακαριότητά Σας διατί συνέβη τοῦτο, ἐνῶ ἀπεφασίσθη ὑπό τῆς Δ.Ι.Σ. ἡ παραπομπή τοῦ Οὐκρανικοῦ τούτου ζητήματος εἰς ἔκτακτον σύγκλησιν τῆς Ι.Σ.Ι., καί ἀργότερον, ὅταν ἐπανεφέρθη τό θέμα, Ὑμεῖς ἐπροτείνατε νά συζητηθῆ εἰς Συνεδρίαν τῆς Τακτικῆς Συνελεύσεως τῆς Σεπτῆς Ἱεραρχίας κατά τόν προσεχῆ Ὀκτώβριον, ἐδώκατε τήν ἀπάντησιν ὅτι Σᾶς συνεβούλευσε κάποιος Καθηγητής Πανεπιστημίου (χωρίς νά ἀναφέρητε τό ὄνοματεπώνυμον αὐτοῦ) ὅτι δέν νομιμοποιεῖται ἡ ἡμετέρα Ι.Σ.Ι. νά λάβῃ Ἀπόφασιν περί ἀναγνωρίσεως ἢ μή τοῦ Οὐκρανικοῦ Αὐτοκεφάλου, καθ' ὅσον μάλιστα οὐδεμία ἄλλη Αὐτοκέφαλος Ἐκκλησία ἔπραξε τοῦτο. Ὅμως, δέν πρέπει νά διαφεύγῃ τῆς προσοχῆς μας ὅτι, ἐνῶ καμμία ἄλλη Αὐτοκέφαλος Ἐκκλησία δέν ἔκρινεν ἐπισήμως τό ζήτημα τῆς Αὐτοκεφαλίας ἐν Οὐκρανία, παρά ταῦτα ἅπασαι δέν ἀποδέχονται ἐν τῇ λειτουργικῇ πράξει τό γενόμενον, ὅπερ καί θεωρεῖται ὡς τό μείζον. Οὐδεμία μνημονεύει ἐν τοῖς Διπτύχοις τόν ἀνυψωθέντα εἰς «Προκαθήμενον τῆς Οὐκρανικῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας».

3. Ἐπ' αὐτοῦ συγχωρήσατέ μοι νά παρατηρήσω δύο τινά :

α) Ἐπί τῆς προτάσεως αὐτῆς τοῦ Ἑλλογιμοτάτου κ.Καθηγητοῦ δέν ἀπεφάσισε θετικῶς ἢ ἀρνητικῶς ἡ Δ.Ι.Σ., ἀλλ' ἀπλῶς ἀνεκοινώθη αὕτη ὑφ' Ὑμῶν ὡς ληφθεῖσα ἀπόφασις καί β) Ἡ ὑπόδειξις αὕτη εἶναι εὐλογοφανῆς καί κατά τήν ταπεινήν μου ἀντίληψιν ἐνέχει σοφιστικὴν καί ὄχι σοφὴν θεώρησιν τοῦ φλέγοντος αὐτοῦ ζητήματος.

Ἄς μοῦ ἐπιτραπῆ ἐπ' αὐτοῦ νά δώσω τὰς ἀκολουθούσας ἐξηγήσεις: Ἡ Σεπτῆ ἡμῶν Ἱεραρχία, κατά τήν ἀρχικὴν ἀπόφασιν τῆς ἐνεστῶσης Δ.Ι.Σ., δέν θά ἐξήταξε τό θέμα ἄν τό Οἰκουμενικόν

Πατριαρχεῖον ἔχει τό δικαίωμα νά χορηγή τήν Αὐτοκεφαλίαν εἰς τινά Ἐκκλησιαστικήν Ἐπαρχίαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου (π.χ. εἰς Ἀμερικὴν, Αὐστραλίαν ἢ ἕτερον κράτος ὑπαγόμενον εἰς τήν ἐκκλησιαστικήν δικαιοδοσίαν τοῦ Πρωτοθρόνου Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου), θέμα τό ὅποιον εἶναι ἀπολύτως λελυμένον καί διά τό ὅποιον εἶναι σαφέστατα σύμφωνον τό Ἱερόν Πηδάλιον τῶν Θεῶν καί Ἱερῶν Κανόνων.

Τό ὀξύτατον κανονικόν πρόβλημα εἶναι ὅτι ἡ Αὐτοκεφαλία ἐδόθη ὑπό τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου εἰς δύο παρατάξεις σχισματικῶν, ἀναθεματισμένων καί καθηρημένων, ἐνῶ ὁ νέος «Προκαθήμενος τῆς Αὐτοκεφάλου Οὐκρανικῆς Ἐκκλησίας κ. Ἐπιφάνιος» δέν ἔχει κανονικήν Ἱερωσύνην καί Ἀρχιερωσύνην ὡς «χειροτονηθεῖς» ὑπό τοῦ καθηρημένου, ἀναθεματισμένου καί σχισματικοῦ «Πατριάρχου Κιέβου κ. Φιλαρέτου», ὡς παρομοίως καί πολλοί ἄλλοι «Ἀρχιερεῖς καί Ἱερεῖς» τῶν ὡς εἴρηται δύο σχισματικῶν παρατάξεων ἐν Οὐκρανίᾳ. Καί τό σπουδαιότερον : ὁ Κανονικός Μητροπολίτης Κιέβου καί πάσης Οὐκρανίας κ. Ὀνούφριος «ἀπεχαρακτηρίσθη» πρό τῆς χορηγήσεως τῆς Αὐτοκεφαλίας εἰς τοὺς σχισματικούς τῆς Οὐκρανίας ὑπό τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου καί δέν εἶναι πλέον κατ' αὐτόν ὁ Μητροπολίτης Κιέβου καί πάσης Οὐκρανίας, (ὡς ἐάν ἦτο στρατηγός καί καθηρέθη τοῦ ἀξιωματός του), ἐνῶ παρά ταῦτα ἅπασαι αἱ Αὐτοκέφαλοι καί γενικῶς αἱ κατά τόπους Ὀρθόδοξοι Ἐκκλησίαι αὐτόν μὲν ἀναγνωρίζουν ὡς τόν Κανονικόν Μητροπολίτην Κιέβου καί πάσης Οὐκρανίας, τήν δέ «νέαν Αὐτοκέφαλον Οὐκρανικήν Ἐκκλησίαν» ἀγνοοῦν καί παραθεωροῦν.

Αἱ προβαλλόμενα παρά τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου αἰτιάσεις πρὸς τήν ὑπό τόν Μητροπολίτην Ὀνούφριον Κανονικήν Ἐκκλησίαν περὶ τό ὅτι, ἐνῶ ἐκλήθησαν ἐπισήμως νά συναποτελέσουν μετὰ τῶν δύο σχισματικῶν παρατάξεων τήν Αὐτοκέφαλον Ἐκκλησίαν τῆς Οὐκρανίας ἠρνήθησαν, λογιζονται ὡς ἀνίσχυροι, διότι δέν ἀπεδέχθησαν τήν πρόσκλησιν καθότι ὑφίστανται οἱ προμνημονευθέντες ἰσχυροί κανονικοί καί ἀποτρεπτικοί λόγοι, οἱ ὅποιοι βαρύνουν τοὺς σχισματικούς, καθηρημένους, ἀχειροτονήτους καί ἀναθεματισμένους «Κληρικούς», τοὺς συλλήβδην, αὐθωρεῖ καί παραχρῆμα, δι' ἀποφάσεως τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου «ἀποκαθαρθέντας» καί «ἀποκατασταθέντας».

4. Αὕτη εἶναι, πιστεύω, ἡ ὠμή ἀλήθεια καί πραγματικότητα, Μακαριώτατε καί ἅγιοι Πατέρες καί συνεπίσκοποι Ἀδελφοί. Ὁ Μακ. Ἀρχιεπισκόπος Τιράνων καί πάσης Ἀλβανίας κ. Ἀναστάσιος, διερμηνεύων τήν Ἀπόφασιν τῆς περὶ αὐτόν Ἱερᾶς Συνόδου, εἰς τό ἀπό 14ης Ἰανουαρίου 2019 Ἀρχιεπισκοπικόν του Γράμμα πρὸς τήν Α.Θ.Π. τόν Οἰκουμενικόν Πατριάρχην κ. Βαρθολομαῖον, διεκτραγωδεῖ τό δράμα τῆς Οὐκρανικῆς Ἐκκλησίας καί στιγματίζει τήν ἐξ ἀκοινωνήτων, καθηρημένων, ἀχειροτονήτων - καί δὴ τοῦ ὡς «Προκαθήμενου τῆς Αὐτοκεφάλου Οὐκρανικῆς Ἐκκλησίας» φερομένου κ. Ἐπιφανίου -καί σχισματικῶν συγκροτηθεῖσαν «Αὐτοκέφαλον Ἐκκλησίαν», παραγκωνισθείσης τῆς ἐκεῖσε κανονικῆς Οὐκρανικῆς Ἐκκλησίας ὑπό τόν Μητροπολίτην Κιέβου κ. Ὀνούφριον.

Θεωρεῖται, λοιπόν, σοφιστική καί ὄχι σοφή ἡ θεώρησις τοῦ Ἑλλογ. κ. Καθηγητοῦ, ἀφοῦ παραθεωρεῖ ἅπαντα τά ὡς ἄνω, τά ὅποια προδήλως προσκρούουν εἰς τοὺς Θεῖους καί Ἱερούς Κανόνας τῆς Ἁγίας μας Ἐκκλησίας, τό Κανονικόν Δίκαιον Αὐτῆς καί τήν ἐν Αὐτῇ Ἱεροκανονικήν τάξιν, καί

5. Ἡ Σεπτῆ ἡμῶν Ἱεραρχία κατὰ ταῦτα δέν θά ἐστίαζε, προφανῶς, τήν προσοχήν Αὐτῆς εἰς τήν δυνατότητα καί τό δικαίωμα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου νά χορηγή τήν Αὐτοκεφαλίαν εἰς Ἐπαρχίας – Κράτη τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, ἀλλά εἰς τό ἄν ἡ ἐκκλησιαστική κοινωνία τῆς Ἑλλαδικῆς ἡμῶν Ἐκκλησίας κωλύεται ἢ μὴ ἐκ τῆς οὕτω πως δοθείσης Αὐτοκεφαλίας εἰς σχισματικούς, ἀναθεματισμένους, καθηρημένους καί ἀχειροτονήτους «Ἐπισκόπους» καί λοιπούς «Κληρικούς» καί συνεπῶς, ἄν Ὑμεῖς, ὁ Μακ. Προκαθήμενος αὐτῆς Ἱερουργοῦντες ὡς Πρωθιεράρχης καί Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος δύνασθε ἐκ τῶν Ἱερῶν Κανόνων νά μνημονεύητε εἰς τήν Μεγάλην Εἵσοδον καί τά Δίπτυχα ἢ καί τό βασικώτερον νά συλλειτουργήτε

μετά τοῦ «νέου Προκαθημένου» κ.Επιφανίου. Αυτό εἶναι τό οὐσιῶδες θέμα καί τό ζητούμενον. Καί αὐτό δέν δικαιούται ἀπλῶς, ἀλλ' εἶναι ὑποχρεωμένη νά τό κρίνη ἀρμοδίως καί ἀπαραιτήτως μέ ἱεροκανονικά κριτήρια ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας μας.

Ἐπομένως ἡ Ἱερά ἡμῶν Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας, αἰρομένη εἰς τό ὕψος τῶν περιστάσεων, θά ἔδει, συνεργομένη ἄνευ ἐπιβραδύνσεως τινος, νά εἶπῃ ὡς εἰς ἄνθρωπος, μετά τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ, ἀλλά καί τοῦ ἐπιβεβλημένου αἰσθήματος εὐθύνης ἔναντι Θεοῦ καί ἀνθρώπων, τό «οὐκ ἔξεστι παραβαίνειν τούς Ἱερούς Κανόνας καί παραθεωρεῖν τήν κανονικήν τάξιν τῆς Ἐκκλησίας». Εἰς τοιαῦτα κρίσιμα καί κατεπεύγοντα θέματα ταπεινῶς φρονῶ ὅτι δέν χρειάζεται ἡ ἐπ' ἀόριστον ἀναμονή καί ἡ τήρησις τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ πρωτοκόλλου. Ἄλλωστε εἶναι γνωστόν ὅτι τά βλέμματα τῶν λοιπῶν Αὐτοκεφάλων κατά τόπους Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν εἶναι ἐστραμμένα εἰς τήν Ἑλληνορθόδοξον Πατρίδα μας καί τήν Ἑλλαδικήν μας Ἐκκλησίαν, παρ' ἧς τήν ἐπιβεβλημένην κίνησιν καί πρωτοβουλίαν ἀναμένουν.

Μακαριώτατε, ἅγιοι Ἀδελφοί Συνοδικοί,

Ἦδη, σὺν Θεῷ, τέλος Αὐγούστου λήγει ἡ ἐνιαύσιος Συνοδική θητεία τῆς παρούσης Συνοδικῆς περιόδου καί παραδίδομεν τήν σκυτάλην εἰς τούς ἐπομένους Συνοδικούς μας Ἀδελφούς. Κατά τήν προσωπικήν μου ἐκτίμησιν τό ζήτημα τοῦ Οὐκρανικοῦ Αὐτοκεφάλου ἦτο τό βασικώτερο καί κυριώτερο θέμα τῆς ληγούσης αὐτῆς Συνοδικῆς Περιόδου. Μέ τήν εὐλογίαν Σας ἔκαμα μίαν σύντομον ἀνασκόπησιν αὐτοῦ εἰς τήν παροῦσαν ἀναφοράν μου.

Παρά τά προηγηθέντα καί προαναφερθέντα κατέληξε τό θέμα αὐτό νά μὴν συμπεριληφθῆ εἰς Ἡμερησίαν τινα Διάταξιν τῶν Συνεδριῶν τοῦ προσεχοῦς Ὀκτωβρίου. Νά εἶναι εὐλογημένον. Ὅμως, ὡς ἐλέχθη, ἡ παρά ταῦτα διαβεβαίωσις τοῦ Παναγιωτάτου ὅτι ἡ Ἑλλαδική ἡμῶν Ἐκκλησία πρώτη θά ἀναγνωρίσῃ τό ἐν Οὐκρανίᾳ γενόμενον κανονικόν ἀτόπημα τῆς εἰς τούς σχισματικούς δοθείσης Αὐτοκεφαλίας εἶναι λίαν ἀνησυχητικόν. Ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ Ἱεροῦ Σώματος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί μέ μίαν γνωμοδότησιν ἑνός ἢ καί ἄλλων Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου εἰς τήν ἀρμοδίαν Ἐπιτροπὴν Διορθοδόξων καί Διαχριστιανικῶν Ζητημάτων εἶναι δυνατόν νά ἀποδεχθῆ τό γενόμενον ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καί νά προκύψῃ ἐκκλησιαστικὴ κοινωνία ἢ συλλειτουργία μετά τοῦ «Προκαθημένου τῆς νέας Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας» καί τῶν σὺν αὐτῷ; Εἶναι δυνατόν Ἑμεῖς ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος νά ἔχητε, ἐκπροσωποῦντες τήν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, ἀναφοράν εἰς τά Δίπτυχα καί συλλειτουργίαν μετά τοῦ ὡς εἴρηται «Προκαθημένου»; Αὐτά τά ἐρωτήματα εἶναι καίρια καί πολὺ κρίσιμα. Καί ἅς μοῦ ἐπιτραπῆ νά εἶπω ὅτι φοβοῦμαι ὅτι θά ἀποτελέσουν τήν πέτραν σκανδάλου καί τήν ἀφορμὴν βαθέος σχίσματος ἐντός τοῦ Χριστεπωνύμου Πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Θά εὐχῶμαι ἐκ μέσης καρδίας νά διαψευσθῶ καθ' ὀλοκληρίαν εἰς τούς φόβους καί τὰς προβλέψεις μου αὐτάς καί νά μὴ συμβῆ τίποτε τό λυπηρόν καί ὀδυνηρόν εἰς τούς κόλπους τῆς Ἀγιωτάτης μας Ἐκκλησίας. Ἡ ἀνησυχία καί ἀγωνία ἐμοῦ καί πολλῶν ἄλλων Κληρικῶν, Μοναχῶν καί Λαϊκῶν κορυφοῦται.

Εἶδατε ὅτι ἡ «νέα Αὐτοκεφαλία» ἐδίχασε τά μέλη της καί «ὁ Πατριάρχης τοῦ Κιέβου Φιλάρετος» διέρρηξε «τόν χιτῶνα της». Δέν θά εἶναι ἄκρως λυπηρόν καί ἐπώδυνον νά ἐπικρατήσῃ ὁ διχασμὸς καί ἡ διαίρεσις εἰς τήν ἡμετέραν Ἁγίαν Ἐκκλησίαν, παρόμοιον τι πρὸς τό Παλαισημερολογητικόν σχίσμα; Εἶθε, εἶθε νά διαψευσθοῦν οἱ φόβοι μου ἐξ ὀλοκλήρου.

Ἐξαιτοῦμαι, Μακαριώτατε, τήν συγγνώμην καί τήν ἀνοχήν Σας διὰ τήν παρέμβασίν μου αὐτὴν εἰς τό τόσον ἀκανθῶδες καί παρακεκινδυνευμένον ζήτημα. Τό θέμα αὐτό φοβοῦμαι ὅτι θά ἀναστατώσῃ ὄχι μόνον τήν Ἑλλαδικήν μας Ἐκκλησίαν, ἀλλά καί σύμπασαν τήν Ὁρθοδοξίαν. Παρ' ὅτι αἰσθάνομαι ὅτι θά θεωρηθῆ ὡς ἄχαρις καί φορτικὴ ἡ κίνησίς μου αὐτή, ἐν τούτοις θέλω διὰ λόγους συνειδησιακοῦς νά ἀκουσθοῦν, πρὸ τῆς λήξεως τῆς Συνοδικῆς μας θητείας, αἱ ἀγωνιώδεις

ἀνησυχίαι καί οἱ προβληματισμοί μου. Ὁ Παντογνώστης Κύριος καί Θεός μας γνωρίζει τά κίνητρα καί τάς προθέσεις μου καί εἰς αὐτό ἐπαναπαύομαι.

**Ἐπί δέ τούτοις, ὑποσημειούμενος διατελῶ,
Μετά βαθυτάτου σεβασμοῦ
Ὁ Μητροπολίτης
† Ὁ Κυθήρων Σεραφεῖμ**